

Христосъ казва: „Събирайте съкровища“, Той разбира такива съкровища. Влагайте тоя вашъ капиталъ въ Небето, за да може Богъ отъ лихвите да храни бъдните хора на земята. Не сж ангелите, които изработватъ нашето спасение, ние сами тръбва да извършимъ това. И имаме всичките условия да го извършимъ. Законът не е да бъдемъ всички еднакво учени; всички тръбва да знае толкова, колкото му е потръбно. Нѣкой казва: „Мозъкът ми е малъкъ“; азъ му отговарямъ: „Ако не можешъ да гледашъ малъкъ конь, какъ ще можешъ да гледашъ по-голѣмъ; ако имашъ малко сърце и не можешъ да го управлявашъ, какъ ще управлявашъ друго по-голѣмо сърце, което има по-голѣми желания?“

Какво тръбва да правимъ? Не тръбва да мислимъ за бѫдещето, а да използваме всички блага, които ни дава днешниятъ денъ, за добро; той ни носи всички бѫдащи блага. Законът е такъвъ, че Богъ, Който е далъ условия за този денъ, ще ги даде и за другите: нѣма защо да мислимъ какво ще стане съ насъ въ бѫдаще, а тръбва да бѫдемъ спокойни: има известни закони, които регулиратъ отношенията на хората. Че може нѣкой да направи пакостъ, това не е никакъ произволно; то ще стане по самия законъ. Всѣко нещастие, обаче, ще ви донесе благословение; всѣка мѫчнотия ще разкрие за васъ новъ хоризонтъ. Туй можете да провѣрите всѣкога, и затова не тръбва да се беспокоите за нещастията, които може да ви се случатъ. Нѣкой ме питатъ по политическия животъ на България: „Какво ще стане съ нея?“ — Чудна работа! Че какво е станало сега? На България ѝ правяха малко